

Sygn. akt I C 205/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko K. Z.

o zapłatę kwoty 1.307 zł

oddala powództwo.

sygn. akt I C 205/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w W. wniosła pozew przeciwko K. Z. o zapłatę kwoty 1306,18 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podała, że pozwana była studentem w Dolnośląskiej Szkole Wyższej we W., zobowiązała się do ponoszenia opłat w wysokości i terminach, wskazanych w dokumentach: „Umowie o studiowaniu i/lub ślubowanie” oraz w „Akcje prawnym Uczelni ustalającym opłaty”. Pomimo zobowiązania, pozwana nie uregulowała należnych opłat. Na podstawie umowy o zakup wierzytelności z dnia 15.07.2013r. powód stał się wierzycielem pozwanej. Podał, że na zaległość pozwanej składają się następujące kwoty:

- 69 zł, tytułem nieopłaconego czesnego 1 rata – maj 11;
- 469 zł, tytułem nieopłaconego czesnego 2 rata- czerwiec 11
- 469 zł, tytułem nieopłaconego czesnego 3 rata lipiec 11
- 299,18zł, tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od składowych zadłużenia w okresie od dnia następnego, od daty wymagalności każdej z w.w. składowych do dnia poprzedzającego chwilę zgłoszenia pozwu.

Pozwana nie stawiała się na rozprawie, pomimo wezwania, nie złożyła wyjaśnień na piśmie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2009r. pozwana K. Z. zawarła z Dolnośląską Szkołą Wyższą we W. umowę o pobieraniu nauki i odpłatności za studia. Umowa została zawarta na okres trwania studiów na kierunku Pedagogika, specjalność Edukacja Artystyczna, m Współczesne sztuki wizualizacji, począwszy od roku akademickiego 2009/2010 (§ 1 pkt 2). Studia miały trwać 6 semestrów (§ 4 pkt 1). Pozwana zobowiązała się m.in. do przestrzegania Regulaminu Studiów i Regulaminu opłat za studia (§ 3 pkt 2). Opłata za studia wynosiła 420 zł miesięcznie przez 12 miesięcy w roku (§ 5 pkt 2). Pozwana zobowiązała się do ponoszenia także innych dodatkowych opłat, przewidzianych w Regulaminu

Studiów i Regulaminu opłat za studia (stanowiący integralną część umowy), m.in. opłat za powtarzanie przedmiotu, powtarzanie semestru/roku, wydanie dyplomu – według stawek określonych zarządzeniem Rektora (§ 5 pkt 3). Strony ustaliły, że umowa mogła być rozwiązana przed terminem, na skutek skreślenia pozwanej z listy studentów. Warunki odpłatności w takim przypadku określał § 4 Regulaminu opłat za studia (§ 8 pkt 2).

Dowód: umowa (k-31).

Decyzją Dziekana (...) M. D., z dnia 30.11.2010r., pozwana została skreślona z listy studentów studiów niestacjonarnych I roku, z powodu „nieuzyskania zaliczenia semestru lub roku w określonym terminie“.

Dowód: decyzja (k-51).

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 15.07.2013r. strona powodowa nabyła od Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we W.wierzytelności pieniężne względem dłużników, tytułem świadczonych usług edukacyjnych, w tym, wobec pozwanej, w kwocie 1007 zł.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika nr 2 (k-47-48).

Pismem z dnia 19.07.2013r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 1276,72 zł, tytułem zaległego czesnego za okres od maja do lipca 2011r., informując zarazem o nabyciu tej wierzytelności od Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we W..

Dowód: wezwanie do zapłaty (k-49-50).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wobec tego, że pozwana nie stawiała się na rozprawie i nie złożyła wyjaśnień, Sąd wydał wyrok zaoczny (art. 339§1 kpc w zw. z art. 340 kpc). Sąd nie przyjął za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych, przedstawionych w pozwie, ponieważ budzą one uzasadnione wątpliwości (art. 339§2 kpc).

Strona powodowa nie udowodniła faktów, z których wywodziła skutki prawne, w postaci możliwość żądania zapłaty od pozwanej kwoty dochodzonej pozwem. Jej twierdzenia, jakoby nabyła wierzytelność, przysługującą względem pozwanej, w kwocie dochodzonej pozwem, pozostały gołosłowne. Na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia, że pozwana, wbrew warunkom umowy, zawartej z poprzednikiem prawnym powoda, nie wykonała świadczenia zapłaty w kwocie, wskazanej w pozwie (art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc).

Wbrew twierdzeniom strony powodowej, zawartym w uzasadnieniu pozwu, zawnioskowane przez nią dowody: „umowa o studiowaniu i/lub ślubowanie“ oraz „akt prawny uczelni ustalający opłaty“, nie stanowią dowodów na okoliczność, że pozwana zobowiązała się do ponoszenia opłat w wysokości i terminach, przedstawionych przez powoda.

Jak ustalono, umowa, łącząca pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda, została rozwiązana przed terminem, na skutek skreślenia pozwanej z listy studentów, wobec niezaliczenia I roku (zgodnie z § 8 pkt 2 umowy). Warunki odpłatności miał określać w tym przypadku § 4 Regulaminu opłat za studia. Przedłożony przez powoda Regulamin opłat za studia (k-43), w § 4 nie określa jednak żadnych zasad odpłatności w przypadku skreślenia z listy studentów. Nie ma o tym również mowy w Zarządzeniu nr (...) (k-44v.) w sprawie wysokości oraz terminów i sposobu wnoszenia opłat. Oba wymienione akty prawne Uczelni, dołączone do pozwu, nie obowiązywały zresztą w chwili zawierania umowy z pozwaną.

Ponadto, skoro pozwana została skreślona z listy studentów, decyzją z dnia 30.11.2010r., wobec niezaliczenia I roku, oczywistym jest, że w okresie maj – lipiec 2011r. nie była już studentką Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we W.i nie była związana z nią żadną umową (umowa zawarta w dniu 1.10.2009r. została rozwiązana, na podstawie § 8 pkt 2).

Zatem w okresie, za który powód żąda zapłaty „czesnego“, umowa, na podstawie której opiera swoje żądanie, już nie obowiązywała.

Reasumując, powód nie udowodnił podstawy prawnej i faktycznej roszczenia – nie wykazał istnienia wierzytelności względem pozwanej z tytułu świadczenia usług edukacyjnych, związanych z nauką w Dolnośląskiej Szkole Wyższej we W., w żądanej wysokości, nie wykazał terminu wymagalności świadczenia, a co za tym idzie – możliwości dochodzenia odsetek. Dlatego powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd nie znalazł podstaw do działania z urzędu w celu poszukiwania dokumentów, na poparcie twierdzeń powoda, u zbywcy wierzytelności, w sytuacji, gdy strona powodowa działała przez profesjonalnego pełnomocnika. Sąd podziela pogląd, wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 175/00, OSP 2001 r./7–8/116, iż działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). W uzasadnieniu powołanego orzeczenia wyrażono stanowisko, iż ani w toku postępowania dowodowego, ani po wyczerpaniu wniosków dowodowych stron, sąd nie ma obowiązku ustalania, czy sprawa jest dostatecznie wyjaśniona do stanowczego rozstrzygnięcia stosunku spornego i nieaktualny jest już nakaz uzupełniania z urzędu udzielanych przez strony wyjaśnień i przedstawianych przez nie dowodów jak i dokonywania oceny stopnia wyjaśnienia sprawy. Powołanie dowodu przez sąd z urzędu może być korzystne dla jednej ze stron, niekorzystne natomiast dla strony przeciwnej. Przestrzegając zasady równości stron, sąd musi, o ile chodzi o powoływanie dowodów, przestrzegać również zasady kontrydiktoryjności, stosownie do której strona może m.in. powoływać dowody i wypowiadać się co do dowodów powołanych przez przeciwnika (art. 210§1 kpc). Sąd powinien zatem przede wszystkim dbać o to, aby każda ze stron taką możliwość uzyskała. Działanie przez sąd z urzędu nie może prowadzić do zastępowania strony w spełnieniu jej obowiązków i może mieć miejsce tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach. Sąd nie dopatrył się podstaw do uznania za taką sytuacji stron w niniejszej sprawie.